

ת"פ 50772/01/17 - מדינת ישראל נגד יצחק רבוח

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 50772-01-17 מדינת ישראל נ' רבוח

לפני כבוד השופט שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל

נגד
הנאשם: יצחק רבוח

גזר דין

א. רקע כללי ועיקר הקביעות בהכרעת הדין:

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות - בגין תקיפתו של מר ד.מ. (להלן - המתלונן), לרבות בדקירת סכין - בעבירות של **חבלה כשהעבריין נושא נשק קר**, עבירה לפי הוראות סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), **והחזקת סכין שלא כדין**, לפי הוראות סעיף 186(א) לחוק העונשין.
2. בגין התקיפה האמורה הוגש נגד הנאשם כתב אישום שבעובדותיו נטען, בתמצית, כלהלן:
 - ביום 27.9.16 בשעה 01:00 או בסמוך לכך חלף המתלונן על פני ביתו של הנאשם, עמו יש לו היכרות מוקדמת, ברח' נועם אלימלך 3 בבני ברק. המתלונן הבחין ברכבו של הנאשם, הרים "בלוק" של בניין והשליך אותו על רכבו של הנאשם, באופן שגרם לניפוץ שמשה. לאחר מכן הפנה המתלונן אצבע משולשת אל עבר מצלמות האבטחה המותקנות בביתו של הנאשם ופנה לכיוון ביתו.
 - הנאשם יצא מביתו והחל לרדוף אחר המתלונן כשהוא צועק לעברו "חשבת שתצא מזה נקי? אני אדקור אותך". המתלונן נס מפניו של הנאשם, שהצליח להשיגו בשביל הסמוך לביתו של המתלונן, בין רח' נועם אלימלך 14 ל-16. שם, ולאחר חילופי דברים ביניהם, תקף הנאשם את המתלונן במכת אגרוף לגופו. לאחר ניסיונו של המתלונן להדוף את הנאשם בידיו, פצע אותו הנאשם בכך שדקר אותו בגבו באמצעות סכין מתקפלת. לאחר מכן נמלט הנאשם לכיוון ביתו.
 - המתלונן פונה לבית חולים לקבלת טיפול רפואי. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן פציעה בשכמה הצידי (לטרלית) משמאל, באורך 2-2.5 ס"מ, וכן דם משרירי הדופן, והוא נזקק לטיפול רפואי ולתפרים.
3. להבהרת רקע הדברים יש להוסיף ולציין כלהלן:
 - הנאשם והמתלונן היו בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום שכנים, דהיינו: התגוררו בסמיכות מקום זה לזה באותה השכונה בעיר בני-ברק.
 - לאחר האירוע נמלט הנאשם מזירת העבירה, הוכרז כדרוש חקירה (ד"ח) ולא אותר במשך כשלושה

וחצי חודשים עד שהתייצב בתחנת מרחב דן ביום 10.1.17 ונעצר שם.

בגין מעשי המתלונן - דהיינו: גרימת הנזק לרכבו של הנאשם - הוגש נגד המתלונן כתב אישום נפרד, בו הואשם המתלונן בעבירה של חבלה במזיד ברכב לפי הוראות סעיף 413 לחוק העונשין (ת"פ 44623-03-17 **מדינת ישראל נ' מ'.**)

4. הנאשם כפר במיוחס לו ולפיכך התנהל לפניי הליך שמיעת ראיות מלא, שכלל שמיעת עדויות והגשת מוצגים הן מטעם המאשימה והן מטעם ההגנה. יצוין, בהקשר זה, כי במסגרת פרשת התביעה נחקר המתלונן חקירה נגדית מקיפה, נמרצת וארוכה, שהתפרשה על שני מועדים. בסופו של דבר הורשע הנאשם, כאמור בהכרעת הדין, בעבירות שבהן הואשם.

5. עובדות האירוע מושא כתב האישום נותחו ונקבעו בהרחבה בהכרעת הדין והמעין יעין שם. כאן, ולצרכי גזר הדין בלבד, יצוינו בתמצית הקביעות הבאות מתוך פרק הדין וההכרעה (פרק ד' להכרעת הדין), כלהלן:

(א) גרסת המתלונן עדיפה על פני גרסת הנאשם ועל כן עובדות האירוע הנטען בכתב האישום - המבוססות על גרסתו - הוכחו כדבעי, מעבר לכל ספק סביר.

(ב) הקביעה בדבר העדפת גרסת המתלונן על-פני גרסת הנאשם נומקה במכלול שלם של ראיות ושיקולים. במישור המהימנות צוינה בהכרעת הדין חקירתו הנגדית הממושכת של המתלונן, אשר אפשרה לבית המשפט לעמוד על טיבו של המתלונן ולהתרשם כי מדובר באדם פשוט מאוד, חסר כל תחכום. המתלונן השיב ישירות לשאלות ב"כ הנאשם ומסר את הידוע לו כמשיח לפי תומו, לרבות באמירות נגד האינטרס שלו-עצמו. להבדיל, הנאשם השיב לשאלות שנשאל על דרך ההתחמקות וההתחממות, מבלי להסס לסתור את עצמו אפילו ברצף תשובות אחד.

(ג) לגרסת המתלונן נמצאו חיזוקים משמעותיים בראיות מגוונות, ממקורות ראיתיים עצמאיים זה מזה, ובהיבטים עובדתיים רבים ומצטברים. בהקשר זה צוינו, בין השאר, הממצאים הרפואיים והממצאים שנמצאו בזירת העבירה. בנוסף, צוינה בהכרעת הדין עדותו של מר קוגל, שחששו הניכר מלהעיד נגד הנאשם אף הביאו לסתור את גרסתו במשטרה ועקב כך להכרזתו כעד עוין ולהגשת הודעותיו.

(ד) הנאשם נמלט מזירת העבירה לאחר האירוע והסתתר מהמשטרה במשך שלושה וחצי חודשים - והכל כאשר הנאשם מוכרז ד"ח ומשפחתו מודעת היטב לכך שהמשטרה מחפשת אחריו. כפי שנקבע בהכרעת הדין, התנהגות זו של הנאשם היא התנהגות מפלילה מובהקת, שיש בה כדי ללמד על תחושת אשמה וממילא כדי לגבש ראיה עצמאית לחובת הנאשם. בנוסף, טענות הנאשם הן במישור האליבי והן במישור הזיהוי - נדחו.

ב. הראיות לקביעת העונש ועיקר טיעוני ב"כ הצדדים:

6. כראיות לקביעת העונש הגיש ב"כ המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ע/1). כעולה מגיליון זה, לנאשם, יליד שנת 1994, שלוש הרשעות קודמות בגין מגוון של עבירות, הכוללות איומים, עבירות נגד שוטרים ושימוש בסמים מסוכנים. עוד הגיש ב"כ המאשימה את העתק הרשעתו הקודמת האחרונה של הנאשם (ת"פ 49645-01-15 **מדינת ישראל נ' ראובן ואח'**, גזר דין מיום

26.6.16 (ע/2)). גזר דין זה ניתן שלושה חודשים בלבד טרם האירוע בו עסקינן כאן, כאשר שם דובר בהסדר טיעון שבמסגרתו הורשע הנאשם בעבירות של איומים ותקיפת שוטר והושתה עליו ענישה מקלה של מאסר מותנה וקנס. בנוסף הגיש ב"כ המאשימה את התעודה רפואית מבית החולים בו אושפז המתלונן (ע/3) וכן את תמונות הפציעה שנגרמה לו (ע/4).

7. לענין קביעת מתחם העונש ההולם הדגיש ב"כ המאשימה את הערכים החברתיים המוגנים, שנפגעו ממעשי הנאשם, ובהם ערך ההגנה על שלומו של אדם, גופו ובריאותו. לשיטת ב"כ המאשימה בנסיבות האירוע יש כדי להצביע על פגיעה במידה ניכרת בערכים אלה: הנאשם, בעקבות מעשיו של המתלונן, בחר חלף פנייה לרשויות החוק לפתור את סכסוכיו בדרך מסוכנת וקטלנית, הצטייד מראש בסכין מתקפלת טרם היציאה מביתו והחל ברדיפה יזומה אחר המתלונן, תוך שהוא צועק לעברו "אני אדקור אותך".

8. ב"כ המאשימה הדגיש את התוצאות החמורות והקטלניות, העלולות להיגרם מתקיפה בנשק קר, כאשר במקרה דנא הנזק שנגרם למתלונן בעניינו חמור כשלעצמו אך הנזק הפוטנציאלי, שעשוי היה להיגרם, הוא חמור שבעתיים. בנסיבות אלה, עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שבין שנת מאסר בפועל לבין ארבע שנות מאסר בפועל.

9. לענין מדיניות הענישה הנהוגה הפנה ב"כ המאשימה לת"פ 27592-04-14 **מדינת ישראל נ' אדם** (17.09.14). באותו מקרה הורשע הנאשם בפציעה כשהעברין מזוין באמצעות נשק קר, בגין כך שהכה את המתלונן בראשו באמצעות בקבוק בירה מזכוכית, שהתנפץ, ואז הכה אותו בפניו באמצעות הבקבוק. נקבע מתחם עונש הולם שבין 15 חודשי מאסר בפועל לבין 40 חודשי מאסר בפועל, ונגזר על הנאשם - שהודה ונזקפו לזכותו נסיבות מקלות - עונש הכולל 15 חודשי מאסר בפועל.

10. באשר לגזירת דינו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הדגיש ב"כ המאשימה את עברו הפלילי של הנאשם, שחרף התחשבות בתי המשפט בו בגזירת עונשים מתונים שב לסורו וחזר לבצע עבירות. בנסיבות אלה עתר ב"כ המאשימה להשתת עונש מאסר בפועל ממושך, בשליש התחתון של המתחם, דהיינו: עונש של 16 חודשי מאסר לנשיאה בפועל; וזאת בצירוף לענישה נלווית הכוללת מאסר מותנה, קנס ופיצויים למתלונן.

11. ב"כ הנאשם, שטען בקיצור ולענין, עתר מצידו להקלה עם מרשו. לשיטת ב"כ הנאשם מדובר במקרה שבו ניתן להסתפק בעונש מאסר בפועל, שניתן לשאתו בדרך של עבודות שירות. זאת, בפרט נוכח התיקון לחוק העונשין, העתיד להיכנס לתוקף בקרוב, שלפיו ניתן לקבוע כי עונש של מאסר בפועל עד לתקופה של תשעה חודשים יכול שירוצה בדרך של עבודות שירות. לפיכך עתר ב"כ הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בענין התאמתו של הנאשם לנשיאת עונש כזה. ב"כ הנאשם הדגיש, בהקשר זה, כי הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה עוסקת במקרים חמורים בהרבה מעניינו.

12. ב"כ הנאשם התייחס עוד לנסיבות ביצוע העבירות על ידי מרשו, כפי שנקבעו בהכרעת הדין, שכל כולן נעוצות במעשה התגרות חמור. מעשה זה כמובן שאינו מכשיר או מצדיק תקיפה, אך עדיין יש בו, למרות זאת, כדי להוות נסיבה מקלה. באשר לניהול המשפט ציין ב"כ הנאשם כי הנאשם אמנם כפר באשמה, כפי זכותו, אך עם זאת ניהל משפט ממוקד.

13. לבסוף התייחס ב"כ הנאשם לנסיבותיו האישיות של הנאשם. ב"כ הנאשם התייחס לעברו הפלילי של הנאשם וטען כי לא מדובר בעבר מכביד. יתר על כן, עסקינן באירוע משנת 2016, כאשר מאז לא

הסתבך הנאשם בדבר. הנאשם אף לא יצר קשר כלשהו עם המתלונן, לא סיכן אותו בדרך כלשהי ולא ביצע כל עבירה נוספת. יתר על כן, הנאשם שהה בתנאים מגבילים תקופה ממושכת ולמעשה עד היום. בנסיבות אלה שב ב"כ הנאשם ועתר להשתת עונש מאסר בפועל לנשיאה בעבודות שירות.

14. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, ציין כי הוא מכבד את החלטת בית המשפט. עוד הוסיף הנאשם וטען כי עובר למשפט הוצע לו עונש מתון בהרבה מהעונש לו עתר ב"כ המאשימה בטיעוניו לפני.

קביעת מתחם העונש ההולם:

ג.

15. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגיניו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם; והכל כאמור בהוראות סעיף 40ג יחד עם סעיף 40ג לחוק העונשין. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

16. מקובל עליו טיעון ב"כ המאשימה באשר לערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות באירוע דנא, שבו מדובר בעבירות של חבלה חמורה כשהעברין נושא נשק קר ובהחזקת סכין. אכן, רבות נכתב בפסיקה אודות חומרתה של "תת תרבות האגרופ והסכין", שהמקרה דנא מגלם דוגמה פרדיגמטית שלה. הפסיקה הדגישה בהקשר זה, שוב ושוב, את חובתם של בתי המשפט להעניש בחומרה מקרים כגון אלה, גם למטרות הרתעה, ולהטיל עונשים הכוללים רכיב של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

17. לעולם קשה להביא פסיקה של מקרה הזהה למקרה הנדון בכל נסיבותיו, אך יחד עם זאת ניתן לראות עקביות בפסיקה מחמירה, בה הושתו עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח כאשר דובר בנסיבות דומות. כך, למשל, בע"פ 79/15 קנדלקר נ' מדינת ישראל (05.05.2015), נדחה ערעור על עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, בגין אירוע דומה למדי לעניינו. נקבע מתחם עונש הולם שבין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל ובסופו של דבר נגזרו על הנאשם - שהודה והורשע במסגרת הסדר טיעון 14 חודשי מאסר בפועל (כולל הפעלת עונש מותנה). באופן דומה, ברע"פ 4574/17 אבו עראר נ' מדינת ישראל (23.08.2017), אושר מתחם עונש הולם שבין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל, כאשר בסופו של דבר נגזרו 15 חודשי מאסר בפועל. דובר במקרה דומה למדי בנסיבותיו לעניינו, הגם ששם דובר בשלוש דקירות בסכין.

18. במקרה דנא נסיבות ביצוע העבירות הן חמורות. הנאשם הצטייד בסכין מתקפלת ולאחר שהבחין שהמתלונן גרם נזק לרכבו רדף אחריו כשהוא נושא את הסכין. במהלך המרדף איים הנאשם על המתלונן ולאחר שהשיג אותו תקף אותו במכת אגרופ ולאחר מכן בדקירת סכין, באופן שגרם למתלונן לפציעה חמורה. יתר על כן, לאחר מעשה נמלט הנאשם מזירת העבירה והתחמק מחקירה במשך חודשים ארוכים; ובכך קיימת חומרה נוספת.

19. גם בהתחשב בנסיבה המקלה של התגרות המתלונן מדובר באירוע חמור, שכן הנאשם שם עצמו לשופט ולמוציא לפועל, ובכך עשה דין לעצמו ועשה שפטים במתלונן. יתר על כן, התנהגות הנאשם

במהלך האירוע - ובמיוחד אמורים הדברים בדקירת המתלונן באמצעות סכין - מגלמת פוטנציאל נזק עצום וברי כי האירוע עלול היה להסתיים, חלילה, גם בתוצאות חמורות בהרבה.

20. בנסיבות אלה - ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה - אני קובע את מתחם העונש ההולם במקרה זה בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

ד.

21. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה - למעט במקרים יוצאי דופן, בהם הוא רשאי לחרוג מכך, שאין עניינם לכאן - תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

22. באשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - הנאשם צעיר לימים, יליד שנת 1994, אך חרף גילו הצעיר כבר צבר לחובתו שלוש הרשעות קודמות (ר' ע'1). יתר על כן, גזר הדין בהרשעתו הקודמת האחרונה של הנאשם, שעניינו באיומים ובתקיפת שוטר, ניתן שלושה חודשים בלבד טרם האירוע בו עסקינן (ע'2). חרף התחשבות בית המשפט דשם בנאשם, הנאשם שב תוך זמן קצר לסורו ועבר עבירת אלימות נוספת - על אף מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד נגדו (הגם שאינו בר הפעלה).

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - הטלת עונש של מאסר בפועל בוודאי תפגע בנאשם, במיוחד בשל גילו הצעיר. בנוסף, בהקשר זה יש ליתן גם משקל לטיעוני ב"כ הנאשם בדבר התנאים המגבילים בהם היה מצוי הנאשם תקופה ממושכת. יחד עם זאת, אין לפניי אינדיקציה לפגיעה בלתי סבירה או יוצאת דופן שתיגרם לנאשם מעצם נשיאת עונש של מאסר בפועל.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם כפר בעובדות כתב האישום ועמד על ניהול הליך שמיעת ראיות מלא, שכלל חקירה נגדית ממצה של המתלונן. זוהי כמובן זכותו הבסיסית של נאשם לעמוד על ניהול משפטו במלואו ופשיטא כי אין לזקוף זאת לחובת הנאשם (ור' גם בהוראות סעיף 40א(6) סיפא לחוק העונשין). יחד עם זאת, בנסיבות אלה אין הנאשם זכאי להקלה, הניתנת למי שמודה באשמה ונוטל אחריות על מעשיו.

חלופי הזמן מעת ביצוע העבירה - מעת ביצוע העבירה לא חלף זמן רב, במיוחד בהתחשב בכך שחלק מהתמשכות ההליך נבע מהתנהלות הנאשם (מעבר לכך שהנאשם נמלט מהמשטרה במשך מספר חודשים, עיכובים נוספים נגרמו במהלך המשפט ובהקשר זה יש להזכיר כי לאחר סיום שמיעת פרשת ההגנה וקביעת התיק לסיכומים שינה הנאשם עמדתו וביקש להעיד).

23. מכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל מלמד כי במקרה זה נסיבות הקולה עולות במשקלן על נסיבות החומרה באופן שיש לגזור את דינו של הנאשם לא הרבה מעבר לרף התחתון של מתחם העונש ההולם.

סוף דבר:

ה.

24. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על

הנאשם את העונשים הבאים:

- (א) 12 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו, מיום 10.1.17 ועד יום 30.1.17).
על הנאשם להתייצב לנשיאת עונשו בבית המעצר ניצן, או במקום אחר שייקבע שירות בתי הסוהר, ביום 10.02.19 עד השעה 10:00.
- ב"כ הנאשם יתאם את הכניסה למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336, על מנת להבטיח עריכת "מיון מוקדם" לנאשם אשר יקל על קליטתו בבית הסוהר.
- (ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה של אלימות כלפי הגוף.
- (ג) קנס בסך של 1,000 ₪, או 5 ימי מאסר תמורתו.
הקנס ישולם בארבעה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.07.19 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.
- (ד) פיצויים למתלונן, עד תביעה מס' 3, בסך של 6,000 ₪. הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט עד ולא יאוחר מיום 01.07.19.
- בהסכמת ב"כ הנאשם, כל סכום שהופקד בהליכי המעצר יחולט לטובת תלשום הפיצויים והקנס, ביום 10.02.19, כאשר הנאשם יידרש לשלם רק את היתרה.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה. הסכין תושמד.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו טבת תשע"ט, 23 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.